

som vi vistnok Alle ville have om de forskjellige Deles Frugtbarhed og Skatteevne. Ville De tage Folketallet i alle Amtsrædsdistrikterne og dividere dette ind i den Afgiftsquota, som det hele Landdistrikt faaer at betale, hvad bliver saa Gjennemsnitsbetalingen pr. Individ? Den bliver $50\frac{1}{4}$ Skilling, eller med andre Ord: $50\frac{1}{4}$ Skilling multipliceret med det Antal Mennesker, som lever i Landdistrikterne, vil give 655,000 Rd. Deraf vil Søkkelunds Herred nu betale 30,000 Rd.; tage vi Befolkningen i Søkkelunds Herred og spørge, hvad der saa der kommer pr. Individ, ville vi finde, at det bliver $80\frac{1}{2}$ Skilling. Men vi ere nu sikkert ogsaa alle, saamange som vi ere her, enige om, at Søkkelunds Herred befinder sig i et saa exceptionelt fordeelsagtigt Forhold, at det er høist rimeligt, og at der aldeles ikke kan siges at være nogen Uretfærdighed i, at dette Herred kommer til at betale noget Mere end alle de øvrige Landdistrikter. Men hvorledes stiller Forholdet sig for disse? Med Hensyn til dem ville vi, naar vi gaar frem paa samme Maade, finde, at hvad der skal udredes af ethvert Individ, kommer til at variere mellem $61\frac{1}{2}$ og $39\frac{1}{2}$ Skilling, saa at der vil være Landdistrikter, Amter, hvor det, der skal opkræves, udgjør 50 pCt. Mere, end hvad et andet Landdistrikt skal udrede. Men herover det nu paa et Gjætteeri, hvor det, der skal opkræves pr. Individ, bliver 60 § , og hvor det kun bliver 40 § ? Jeg skal tillade mig at meddele Dem den Rækkefølge, som derved opstaaer. Efter Søkkelunds Herred, hvor Beløbet bliver ca. 80 § pr. Individ, kommer Smørum Herred, den anden Deel af Kjøbenhavns Amt, der ogsaa er et District, som ligger nær ved Hovedstaden, og hvor der skal svares omtrent $61\frac{1}{2}$ § pr. Individ. Derefter komme Afsens, Maribo, Præstø, Roeskilde, Odense, Svendborg, Sorø, Aarhuus, Holbæk og Frederiksborg Amter. Jeg vil dog i Forbigaaende bemærke, at de 36,000 Tønder Land Skov allerede her tytte deres store Indflydelse; thi, idet Befolkningens Tæthed er meget mindre i Frederiksborg Amt — og det netop paa Grund af Skovene — end den, for at tage et Amt, hvor der ikke er Skov i den Udstrækning, f. Ex. er i Svendborg Amt,

beløber ogsaa Staten sig i Frederiksborg Amt til $51\frac{1}{2}$ § , i Svendborg Amt derimod til $57\frac{1}{2}$ § . Efter Frederiksborg Amt komme saa Randers, Bornholm, Thisted, Veile, Viborg, Aalborg, Skanderborg, Ribe, Ringsjøbing og Hjørring Amter. Det er den Rækkefølge, som fremkommer ved det saakaldte Gjætteeri og ved den subtile Tanke, hvorpaa man har grundet Fordeelingen i Distrikterne. Jeg vil troe og gjentage det, at der er meget Saa, som ville modsig mig, naar jeg udtaler, at dette i sin Almindelighed er den Rækkefølge, hvori man vil opstille Amtsrædsdistrikterne — og dertil svare jo Amterne paa et Par enkelte Districter nær —, naar man overveier, hvor Skatteevnen, Frugtbarheden og Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, er størst. Jeg gjentager, at jeg troer, at man, naar man vilde foretage Fordeelingen $\frac{1}{3}$ efter Hartkorn, $\frac{1}{3}$ efter Befolkningens Tæthed og $\frac{1}{3}$ efter vedkommende Ministeriums Skøn, vilde komme Formuenheden i de forskjellige Districter af Landet saa nær, som det billigtvis kan ventes af nogen Skattnorm. Spørges der saa, hvorfor navnlig jeg eller hele den Gruppe af Udvalget, hvortil jeg hører, ikke er gaaet ind paa at stille et saadant Forslag, vil jeg dertil ganske kortelig svare, at vi ikke give os af med at skrive nye Lovforslag eller med at gjøre indgribende Forandringer i, hvad der engang har været forelagt af et Ministerium og er blevet vedtaget af det andet Thing, samt ligeledes har fundet dette Things Billigelse ved en anden Leilighed. Finder man Tanken rigtig, har den vedkommende Minister ogsaa de bedste Midler ihænde til at faae den udført paa rette Maade, og Forslaget vil da maastee finde langt mere Anklang hos Fleertallet af Thingsets Medlemmer, end naar det var Private, der gjorde det ifølge deres eget Initiativ. — Jeg skal endnu kun tillade mig en Bemærkning med Hensyn til, hvad der er blevet fremsført om det høist Ufuldkomne og det Gjættende i vort Forslag. Jeg har vel ikke haft den Ære at forelægge noget Krigsskatlovforslag, medens jeg var Minister, men det er fuldkommen sandt — hvad jeg ogsaa troer, at den ærede Finansminister paaberaabte sig —, at det tidligere Lovforslag derom var saa godt som færdigt, da jeg fratraadte, og jeg kan